

[Landbrugsministeren.]

og det behøver ikke at være små ejendomme, det kan i og for sig lige så godt være større. 100 er nedlagt af forskellige grunde, bl. a. eller vel i almindelighed på grund af uegnethed.

Det ærede medlem hr. Juul Madsen citerede forstander Johs. Ridder; jeg har med interesse læst hr. Johs. Ridders udtalelser i sammenhæng, og jeg fandt intet i dem, der berettiger til at tro, at hr. Johs. Ridder kan tages til indtægt for de konservatives synspunkter i denne sag. Her gælder det også, at et citat revet ud af sin sammenhæng undertiden kan være mere vildledende end vejledende, hvad jeg selvfølgelig slet ikke tror er tiltænkt, men det kan altså lade sig gøre.

Det ærede medlem hr. Morten Lange mente, at det var bedre med en rammelov, og så skulle finansudvalget hvert år foretage justeringerne. Ja, der var selvfølgelig ikke noget, jeg hellere ville, bortset fra at så fik vi jo ikke denne sædvanligvis interessante debat. Nu påstod det ærede medlem ganske vist, at ordførerne sagde det samme hvert år; det tror jeg nu ikke de gør. Men hvis de siger noget lignende hvert år, er det vel, fordi de har den samme tro som sidst; det kan man da ikke tage fra dem, og det er der heller ikke noget mærkeligt i.

Det ærede medlem hr. Bækgaard gav udtryk for en lille smule bitterhed: når jeg efterhånden havde ændret fordelingen af midlerne, således at der gik mere til sammenlægning end til nye brug, så mente det ærede medlem ikke, at det var for at imødekomme ham og hans parti; men hvad, hvis jeg for en gangs skyld er enig med det ærede medlems parti, så har jeg da intet imod at komme det i møde.

Jeg ser hen til udvalgsbehandlingen med fortrøstning. Jeg tror, at hvis man vil lade sig påvirke af de rent praktiske spørgsmål, derunder udstykningens fordeling på arealer og landsdele, så regner jeg med, at der i hvert fald bliver et flertal for lovforslaget, og jeg håber — håbet beskæmmer jo ingen — at det ikke bliver noget lille flertal.

Niels Eriksen: Jeg skal på dette sene tidspunkt forskåne de tålmodige tilhørere og lade være med at gå alt for stærkt ind på den højtærede landbrugsministers syns-

punkter, selv om jeg havde lyst til det. Jeg ved ikke, hvorfor den højtærede landbrugsminister befinder sig sådan lidt dårligt ved det, jeg har sagt. Er det, fordi jeg er kommet til at forstyrre den højtærede landbrugsminister i hans cirkler? Man siger jo, at man ikke må forstyrre hønen, mens den ruger.

Selve udlånslovforslaget er jo et skridt i retning af det, jeg forlangte i fjor, og hvis ministeren ville give tilsagn om, at han ville tilvejebringe en situation, hvor vi også kunne forhøje sammenlægningsgrænsen — det er det, der er afgørende for mig — så finder vi vel nok ud af det, for jeg kan forstå på det hele, at der ikke er større pres på for øjeblikket.

Når den højtærede minister taler om, at der er 18 jordlodder til rådighed og der er 22 ansøgere og det er noget tilsvarende for gartnerier, kan man ikke sige, at der er store pres på, så det spørgsmål ordnede sig vel nok.

Den højtærede minister siger, at der ikke blev vedtaget noget ved folkeafstemningen. Jeg kan godt forstå, at den højtærede minister siger det med et suk, for det tør nok antydes, at der ikke blev vedtaget noget af det, ministeren havde foreslået her i folketinget, og som hele landets vælgere fik lejlighed til at tage stilling til ved folkeafstemningen. Der blev sandelig ikke vedtaget noget, nej, man gik imod alle de tendenser, der lå i landbrugsministerens forslag.

Når den højtærede minister hævder, at det er en brat omvendelse, og at jeg går fra gamle synspunkter, så må den højtærede minister dog vide, at jeg i landbokommissionen gang på gang har hævdet det synspunkt, at landbruget skulle have større frihed til selv at finde frem til de driftsformer, som måtte være de rigtige fremover, og jeg har været villig til at lægge loft over grænsen, sådan at vi ikke fik herregårdsdannelser i Danmark. Men jeg har ikke kunnet få tilslutning fra den højtærede landbrugsminister eller fra socialdemokratiet, og det var med stor betænkelighed, at jeg for 2 år siden gik med til en flertalsindstilling fra landbokommissionen. Det ved den højtærede landbrugsminister meget vel. Jeg pressede hårdt på for at få revisions tidspunktet rykket frem, og det lykkedes, men der er endnu længe til 1966; det er derfor, jeg appellerer